עין משפם נר מצוה

עשיו מח מושים הכיש מחב מיי׳ שם כלי כפ סמג שם מוש'ע שם

במיי נ: סמנ שה מוש"ם לה"ע פי מ סעי ע: ג ד מיי פיא מהלי מכירה הל"ו סמג עשין נא הו מיי' פ'נ מסל' לה"ע סי' לא סעד' ח: נב ז מדי' פט"ו מהלי מעשה הקרבנות הל"ב:

ווע' תוס' מגילה כנ:

כר"י [עיין כ"מ] :

ואקדש אני לך. וכשנתנו לו א"ל התקדשי לי מקודשת ואע"ג דלא בים הו"ל נכסים שיש להם אחריות. פי' בקונטרם דאדם הוקש בז א מיי פים מסלי מטי כגאה לידה: מדי ערב. חחת שחיינו דתורה שהעורה אותה לידה: מדי ערב. חחת שחיינו דתורה שהעורה משום כל כנ סמג לקרקעות דכתיב והתנחלתם אותם לרשת אחוזה וקשה דההוא

פלוגתא היא בפ"ק דב"ק (דף יב) אי כמקרקעי אי כמטלטלי דמי ונראה דלאו דוקא יש להם אחריות אלא אף כי כמי אין להם אחריות לא מליכו מטלטלין נקנין אגב מטלטלין דנכסים כנ משים חימ סיי קל שחין להם אחריות לא שייך בתו אגב א"כ י"ל דה"ק ע"כ אי אשה נקנית אגב מטלטלין שדה נמי נקנה אגב מטלטלין שהרי קנין כסף דאשה ילפינן משדה קיחה קיחה ואם אין שדה נקנה מהיכא תיתי באשה" ונפשמן קידוםי בכולה מי לא

תניא כו׳ . תימה דברים תמורה (דף יאו) יליף רגלה נג ח מיי שם סליד ופסק דקרינה ודלה של זו שלה ובדבר שהנשמה תלויה בו מקרא דכתיב כל אשר יתן ממנו לה' וגבי אשה לא כתיב קראי וא"כ מאי פריך הא לא דמו להדדי וכראה שלכך דקדק רש"י ופירש דהח מקודשת בלשון הקדש קאמר לה וכראמר בריש פירקין דאסר לה אכ"ע כהקדש שאדם עושה אותה כהקדם לפיכך יש להיות דינה כהקדש אבל אם היה אומר מאורסת או חד מהנהו לישני דלעיל (דף ו.) על זה לא היה מקשה ונפשטו קידושי בכולה לפירוש זה:[דוור ולקחה. הא דנקש וחזר ולקחה ולא נקט בהמה של שני שותפין שהקדיש כל חחד חליה משום דלח שייך התם ועושה תמורה ותמורתה כיולה בה דשותפין חין ממירין כדאמר בתמורה (דף יג.) ובפ"ק [דובחים] (דף ו.) ואפר למאן דאמר אין כולה עולה. (תמורה ית:) מפרש למחן סחק דאמר דאין כולה עולה מה יעשה ממנה וקאמר דימכרנה ללרכי עולות חוץ מדמי הרגל שהקדים ופריך היאך יפטר זה מעולתו הא הויא ליה עולה חסירה ומשני כגון דאמר הרי עלי עולה כמו שאמלאנה*:

[ע"ש בהמורה באחר הרי מלי שולה בחיי וש" עולה בחיי פרש"י שם וים ליישכ קנת]

תום' ר"ד הזקן לידיה שכל המשיו ניפול האחר חה נכנס ערב . הנאה דקא שנותן מהימו שהוא ערב ומשעבר שתתקדש לו מ) והוא

למלוה אט יכולין ללמוד: <u>הילך מנה וההקדשי לפלוני. והוא שלוחו</u> קרא כתיב בעבד אבל בן חוהין לא איתקש אלא דוקא בדמי עלי אלא שמקדשה משלו : מקודשה . ואט"ג דממונא לאו של משלה לפי ששמין אותו כעבד כדאיתא בפ"ק דסנהדרין (דף פו:) ועבד נמי

ואקרש (ז) לך מקודשת *מדין ערב ערב לאו אף ע"ג דלא מפי הנאה ליריה קא משעביר נפשיה האי איתתא נמיאע"ג דלא ממי הנאה לירה קא משעבדא ומקניא נפשה "הילך מנה והתקדשי לפלוני מקודשת מדין עבר כנעני עבד כנעני לאו אף ע"ג דלא קא חסר ולא מידי קא קני נפשיה האי גברא נמי אע"ג דלא קא חסר ולא מידי קא קני לה להאי איתתא. יתן מנה לפלוני ואקרש אני לו מקודשת מדין שניהם ערב לאו אף ע"ג דלא קא מטי הנאה לידיה קא משעבר נפשיה האי איתתא נמי אע"ג דלא קא ממי הנאה לידה קא מקניא נפשה מי דמי ערב האי דקא קני ליה קא חסר ממונא האי גברא קא קני לה להאי איתתא ולא קא חסר ולא מידי עבד כנעני יוכיח דלא קא חסר ממונא וקא קני נפשיה מי דמי התם הך דקא מקני קא קני הכא האי איתתא קא מקניא נפשה ולא קא קניא ולא מידי ערב יוכיח אע"ג דלא קא ממי הנאה לידיה משעבר נפשיה בעי רבא הילך מנה ואקרש אני לך מהו אמר מר זומרא משמיה דרב פפא מקודשת אמר ליה רב אשי למר זומרא אם כן הוה ליה נכסים שיש להם אחריות נקנין עם נכסים שאין להם אחריות ואנן איפכא תנן *נכסים שאין להם אחריות נקנין עם נכסים שיש להם אחריות בכסף בשמר ובחזקה אמר ליה מי סברת דאמרה ליה אגב יהכא באדם חשוב עסקינן דבההיא הנאה דקא מקבל מתנה מינה גמרה ומקניא ליה נפשה איתמר נמי משמיה דרבא יוכן לענין *ממונא וצריכא דאי אשמועינן קידושין משום דהא איתתא ניחא לה בכל דהו כדריש לקיש *דאמר ר"ל מב למיתב מן דו מלמיתב ארמלו אבל ממונא אימא לא ואי אשמועינן ממונא משום דאיתיהיב למחילה

אבל קידושין אימא לא צריכא: *אמר רבא התקדשי לי לחציי מקודשת חצייך מקודשת לי אינה מקודשת אמר ליה אכיי לרבא מאי שנא חצייך מקודשת לי דאינה מקודשת אשה אמר רחמנא ולא חצי אשה ה"נ איש אמר רחמנא ולא חצי איש א"ל 'הכי השתא התם *איתתא לבי תרי לא חזיא אלא גברא מי לא חזי לבי תרי וה"ק לה דאי בעינא למינסב אחריתי נסיבנא אמר ליה מר זומרא בריה דרב מרי לרבינא וניפשמו לה קידושי בכולה מי לא תניא *האומר רגלה של זו עולה תהא כולה עולה ואפי׳ למ"ר אין כולה עולה 'ה"ם היכא דמקריש דבר שאין הנשמה תלויה בו אבל מקריש דבר שהנשמה תלויה בו הויא כולה עולה מי דמי התם בהמה הכא דעת אחרת הא לא דמיא אלא להא *דאמר רבי יותנן ואינה קריכה ועושה תמורה ותמורתה כיוצא בה שמע מינה תלת ליך נשנילי הנות ליד

היא ואין מעכב על ידו מלהתקדש לפיכך יש כח במאמרו לפשוט והכא דעת אחרת יש חשובה כמותו המעכבת בדבר שאם אין אשה רולה אינם קידושין וזו לא נתרלה אלא שאינו חפר פשון שחרי לחליה לפיכך אין דיבורו תפים בה : כא לא דמיא כו' . מסקנא דתירולא הוא אין דבר זה דומה אלא לבהמה של שני שותפין דאיכא דעת עבד כנעני קונה עצשו אחרת המעכבת בה והתם לא אמרי' דתקדש כולה ע"פ האחד: ואינה קריבה. הואיל ובתחלת הקדישה לא נראית לקרב שלא קידשה אלא חליה ותמכר ויקריב אחרת בדמיה : ועושה סמורה . אם המיר בה : וסמורסה כיולא בה . דאינה קריבה דמכח קדושה דחויה באתה :

מטי הגאה לידה : מדין ערב . ממה שמליט בתורה שהערב משתעבד

הוא : מדין עבד כנעני . דתכן במתני' לקמן (דף כב:) קונה את עלמו בכסף ע"י אחרים שאחרים פודין אותו בממונן והוא קונה עלמו ויולא לחירות ואע"ג דלא חסר איהו בהאי ממונא מידי: ואקדש אני נו . לאותו פלוני במנה שתחן לו בשבילי: מדין שניהם . (ב) מבין שני הרינין הללו של ערב ושל עבד כנעני אנו למידין : כאי דקא מקני . בעל העבר שהוא מקנה את העבר לחירות קא קני האי כסף שמקבל בפדיונו : ומקדש מני לך . והוא קיבלו ואמר לה התקדשי לי בכך: מקודשת . כדמפרש וחזיל טעמיה לקמיה : שים לכן מחריות . חדם הוקש לקרקעות דכתיב (ויקרא כה) והתנחלתם חותם לרשת חחוזה: עם נכמים שאין לכם אחריות . שמוכר אי טתן לו קרקעות ומטלטלין ווה מושך המטלטלין והקרקטות קנויים לו במשיכת המטלטלין: ואנן איפכא פנן . שלריך לקטת הקרקע באחר מן הדברים שהקרקע נקנה בהן כגון כסף או שעד או חוקה דנעל וגדר ופרן כל שהוא והמטלטלים נקנים הגבן: באדם חשוב עסקינן. שאיט רגיל לקבל מתטת: בססיא סנאם כו'. שתרלה זאת לתת פרועה לאדם שיפייסט לזה לקבל הימנה כו. וש"נ] מתנה : וכן לפנין ממונא . הנך שמעתא דרבא דילפינא קידושין מדין ערב ומדין עבד כנעני כן לענין הר"ח ממוכא מכר לו שדה ואמר לו תן ם אני לך : ר'ם מדין הכסף לפלוני ושדי מכורה לך בו זרינין כצינ קנה מדין ערב הילך מנה ותהא שדך מכורה לפלוני קנה אותו פלוני השדה [נים סנ:] מדין עבד תן מנה לפלוני ותקנה לו שדי בו קונה מדין שניהם : ניחא לה . להיות נקנית בכל דהו בקנין כל שהוא ואפילו בטובת הנאה בעלמה : ען דו . בגופים שנים בעל ואשתו ואפילו איט לה אלא ללוות בעלמה : דאימיהיב למחילה. שאדם רשאי למחלו : אשה אמר רחמנה . כי יקח חים חשה : מים לקמן מג: אמר רחמנא . כי יקח אים: איחחא לבי סרי. להנשא להם אי אפשר הילכך האי לא קדיש אלא פלגא וחלייה נשאר לאחר א"כ אינה מקודשת לזה: ניפשטו קידושי בכולה . כי אמר חלייך מקודשת לי דהא מקודשת בלשון הקדש קאמר לה: ואפי׳ למ"ד כו׳. פלוגתייהו במסכת

עלכין ד

תמורה : כמם בכמב כיא . ושלו

ש"ם